

2. חנה ואחיותיה (ארצות-הברית)

1. דקה לחצות (צרפת)

הטוב תשמ"ז • הסרט הטוב תשמ"ז

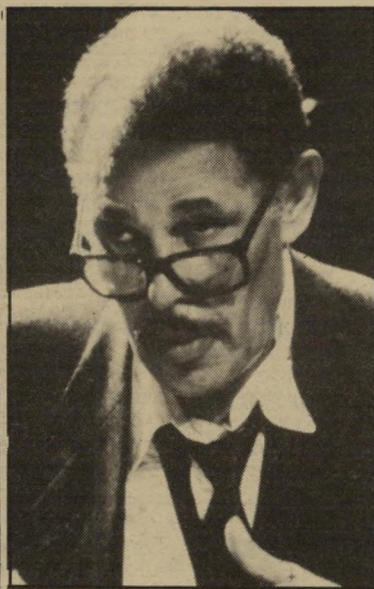
לא לספר את הסיפורים בצורה ליניארית, שחורי-לבן הוא כמעט אופנה, אחרי שפעם היה סימן לעוני, ובמקום כוכבים מבוססים מותר לחשוף פנים חדשות.

למען האמת, אין זו תופעה השייכת לתשמ"ז. אלא שהשנה צריך לציין בסיפוק שהקהל הישראלי הגיב לה בצורה נאותה. בין אם מדובר ביורדפי החוק או בכיבת האמצים. בסיפורים מן החיים או בחליפת ערב. וכאשר הקהל מצביע "הן" ברגליו, יש סיכוי שמפציץ-הסרטים יתעודדו ויחפשו עוד תוצרת מאותו הסוג, ולעיתים יקרימו אפילו את המבקרים, הכבדים יותר בהעותם.

אפילו בקולנוע הישראלי שלט השנה חריג: אוואנטי פופולו. הסרט הוצג לראשונה עוד לפני תחילת תשמ"ז, בפסטיבל-הסרטים בירושלים, אבל המעשה בשני חיילים מצריים המנסים להצות את סיני ברך הביתה, עם תום מילחמת ששת-הימים, צריך היה להמתין כמה חודשים טובים עד אשר נמצא מפיץ אשר התגבר על אימתו הטבעית מפני נושא לא-שיגורי והסכים לגאול את הסרט מן הברידות שלו. כך זכה הקהל לראות את הסרט הישראלי היחיד השנה שהיו בו יותר מאשר כוונות טובות. רפי בוקאי הצליח להכניס בו את אותו קורטוב של פיות ורמיון, שהם ההבדל בין אמנות ואומנות. גם אם לקראת הסוף הוא התחיל לקחת את עצמו ברצינות, שלא לטובתו, הסרט השאיר בכל זאת טעם של "עוד". ונא לתשומת-הלב: צה"ל מופיע בו בהבלטה רבה.

שחקנית השנה
סאבין אזמה
מלו

שחקן השנה
דקסטר גורדון
דקה לחצות

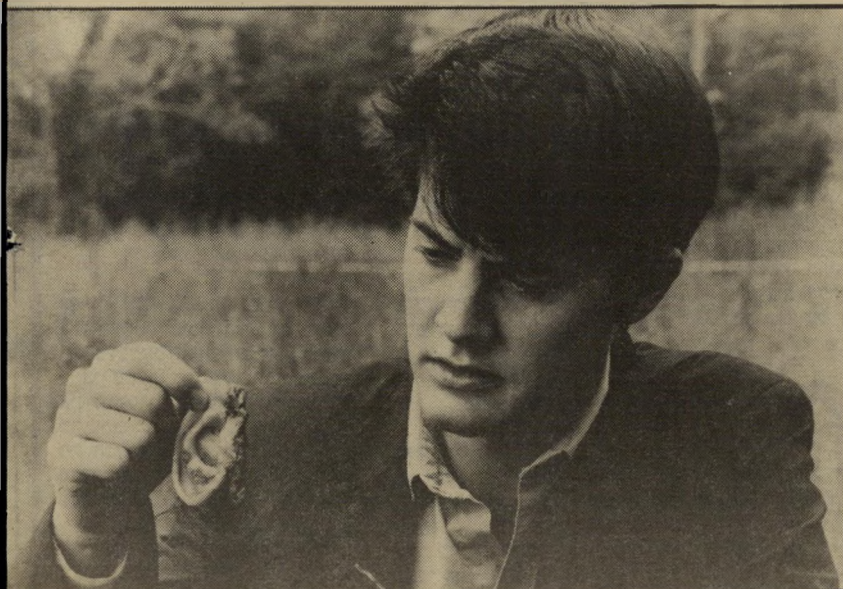
רשימת סרטי תשמ"ז אינה טומנת בחובה שום כשורות חדשות. גאונים חדשים לא נולדו, מהפכות מסעירות לא היו, זרמים חדשים לא פרצו קדימה. יש הטוענים שזה סימן ברור כי הקולנוע דורך במקום. ובמושגי הדינמיקה של ימינו, משמע: הוא גוסס.

אם אכן כזה המצב, לא היה עוד בר-מינון פורה שכזה. לא זו בלבד שתפוקת-הסרטים השנתית בעולם, וגם בארץ, אינה קטנה, אפילו מיספר הסרטים המוצגים בישראל לא השתנה בצורה מובהקת. זאת, למרות כבי וקנינות של הענף כולו, המאיים במשבר בלתי-ימנע.

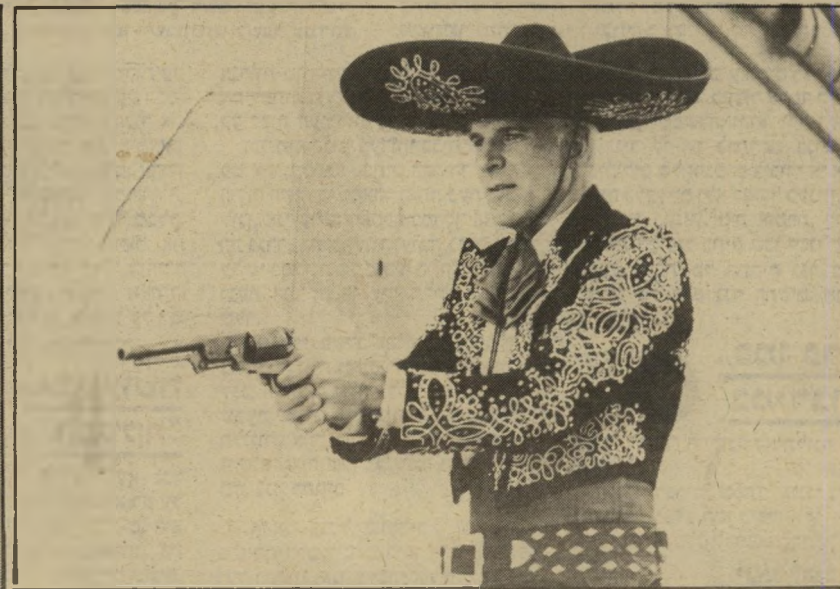
נכון, השנה הציגו יותר סרטים מצרפת ופחות מאוסטרליה, אבל שום דבר של ממש לא קרה כתוצאה מכך. הקולנוע האמריקאי ממשיך לשלוט בכיפה, אצלנו כמו בכל העולם, וכל השאר עושים מהומה רבה על לא מאומה, בשוליים.

מה שמשמח בכל זאת, היא העובדה שהקולנוע הגמלוני והתעשייתי הזה, שעשה לרוב סרטים על פס יצור לפי מידות ודגמים בדוקים מראש, קיבל זריקת חיוניות מרעננת. מיספר הסרטים שאי-אפשר לסווג בשום קטגוריה מוגדרת הולך וגדל מדי שנה, וההחריגים הללו בלטו הפעם באופן מיוחד לעין. מסתבר שיש לא רק רצון אלא גם נכונות לשבור מיסגרות קיימות, לחדש ולהצעיר את המסך, ולעזאזל עם הרישות של הווריאן, הטלוויזיה בכבלים או הטלוויזיה סתם. מותר כבר

הרע תשמ"ז • הסרט הרע תשמ"ז

2. קטיפה כחולה (ארצות-הברית)

1. שלושת האמיגוס (ארצות-הברית)